

Altın Boya Kutusu

Yavuz DEMİRKIRAN

Altın Boya Kutusu

Yavuz DEMİRKİRAN

Sophie, bal sarısı dalgalı saçları ve kulaktan kulağa uzanan gülümsemesi olan küçük bir kızdı. Dünyada en çok resim yapmayı severdi. Güneşli bir öğleden sonra, kırmızı önlük elbisesi hışırdarak Rose Büyükanne'nin sıcacık mutfağına seke seke girdi. Rose Büyükanne masada oturuyordu, elinde bir çay fincanı ve yüzünde sıcak bir gülümseme vardı. "Senin için özel bir şeyim var," dedi Büyükanne, kahverengi gözleri yuvarlak gözlüklerinin ardında pırıldayarak.

Rose Büyükanne ahşap bir çekmeceye uzandı ve küçük, altın bir boya kutusu çıkardı. Güneş ışığında parlıyordu ve Sophie şaşkınlıkla nefesini tuttu. "Aç onu," dedi Büyükanne yumuşak bir sesle. İçeride boya kapları minik mücevherler gibi ışıldıyordu. Her renk gizli bir ışıqla parlıyor gibiydi. Sophie parlak sarı kaba dokundu ve parmaklarında sıcak, mutlu bir karıncalanma hissetti. "Bu renkler özeldir," diye açıkladı Büyükanne. "Duygularla parıldarlar."

Sophie'nin kızıl yavru kedisi Pip yanlarına geldi ve bacağına süründü. Mavi kurdeleli tasması şıngırdadı. "Şimdi resim yapabilir miyim?" diye sordu Sophie, ela gözleri heyecanla kocaman açılmıştı. Rose Büyükanne başını salladı. "Ne hissediyorsan onu çiz." Sophie kâğıdını mutfak masasına koydu. Pip yanına oturdu, kocaman yeşil gözleriyle merakla izliyordu. Sophie fırçasını parlak sarı boyaya batırdı ve resim yapmaya başladı.

Sophie resim yaptıkça sarı, kâğıdın üzerinde dans ediyor gibiydi. Kelebeklerle dolu güneşli bir bahçeye dönüşerek döndü ve kıvrıldı. Sophie göğsünde bir neşe baloncuğunun yükseldiğini hissetti. Tıpkı kendisi gibi çilli küçük bir kız çizdi, bahçede dönüyordu. "Bu neşe!" diye güldü Sophie. Pip masaya atladı ve boyalı kelebeklere pati attı. Sarı boya sıcacık parladı ve Sophie'nin gülümsemesi daha da büyüdü.

Sonra Sophie yumuřak mavi boyayı açtı. Resim yaptıkça kâğıda sessiz bir gökyüzü gibi hafif bir mavi yayıldı. Kendisini büyük, yeni bir okulun kenarında dururken çizdi. Karnında hafif bir kıpırtı hissetti. Pip başını yana eğdi ve yumuřakça miyavladı. "Bu endişe," diye fısıldadı Sophie. Mavi boya hafifçe parıldadı ve Sophie endişesini kâğıtla paylaşınca biraz daha iyi hissetti.

Sophie'nin büyükannesi yanına geldi ve mavi resme baktı. "Bu çok güzel bir endişe resmi," dedi nazikçe. "Bazen endişelerimizi çizip onları dışarı salmak iyi gelir." Sophie başını salladı. Endişenin artık o kadar da büyük hissettirmediğini fark etti. Pip resmin yanına kıvrıldı ve mırıldandı. Sophie ona küçük bir okşayış verdi. "Başka bir renk deneyelim," dedi, kendini cesur hissederek.

Sophie bu kez parlak turuncu boyayı seçti. Sıcak ve çıtırtılıydı, patlamak üzere olan bir havai fişek gibi. Küçük kıvılcımlar saçan büyük, dönen bir turuncu huni çizdi. Gökyüzüne fırlayan bir roket gibi görünüyordu! Pip'in kulakları dikildi ve kâğıda atlayıp kıvılcımları yakalamaya çalıştı. Sophie kıkırdadı. "Bu heyecan!" dedi. Turuncu boya enerjiyle köpürüyor ve patlıyor gibiydi.

Sonra Sophie pembe boyayı aldı. Yumuşak ve parıltılıydı, sıcacık bir kucaklama gibi. Rose Büyükanne'yi gümüş topuzu ve yuvarlak gözlükleriyle, altın boya kutusunu Sophie'ye uzatırken çizdi. Resim yaptıkça içinde sıcak, yumuşacık bir his duydu. "Bu minnet," dedi yumuşak bir sesle. Pip başını koluna süründü ve Sophie onun da kendisine minnettar olduğunu bildi. Pembe boya sevgiyle parıldadı.

Sophie dört resmini masaya dizdi. Sarı neşe, mavi endişe, turuncu heyecan ve pembe minnet. Her biri kendi özel ışığıyla parlıyordu. Pip sıra boyunca yürüdü, her resmi merakla kokladı. "Hepsi farklı," dedi Sophie, "ama hepsi benim." Renkli duygularıyla gurur duydu. Rose Büyükanne gülümsedi ve "Kalbini çizmişsin, canım," dedi.

Tam o sırada Sophie'nin arkadaşı Ben kapıyı çaldı. Biraz üzgün görünüyordu. "Resimlerimi görmek ister misin?" diye sordu Sophie. Ben başını salladı. Renkli resimleri görünce gözleri kocaman açıldı. "Ne kadar parlaklar!" dedi. Sophie ona önce sarı neşe resmini gösterdi. Ben'in kaşları çatıktı, gülümsemeye dönüştü. "Sadece bakmakla mutlu hissediyorum!" dedi.

Sophie ışıldadı. "Sen de resim yapmak ister misin?" diye sordu. Ben hevesle başını salladı. Sophie altın boya kutusunu paylaştı ve birlikte büyük, parlak bir gökkuşağı çizdiler. Pip fırçalara pati attı ve kâğıtta minik pati izleri bıraktı. "Bu mutlu bir kaza!" diye güldü Sophie. Gökkuşağı duygularının tüm renkleriyle parıldadı. Ben büyük sarı bir güneş çizdi ve Sophie pembe bir kalp çizdi.

Rose Büyükanne sandalyesinden izliyordu, ay fincanı ellerini ısıtıyordu. "Sanat, kalbimizdekileri paylaşmamıza yardımcı olur," dedi. "Duygularımızı paylaştığımızda daha da parlaklaşırlar." Sophie resimlerine ve Ben'in gülümseyen yüzüne baktı. Her duygunun, endişenin bile, kendine özgü güzel bir rengi olduğunu fark etti. Ve onları paylaşmak her şeyi daha iyi yapıyordu. Pip onaylarcasına miyavladı ve bir güneş ışığı lekesine kıvrıldı.

O akşam Sophie resimlerini duvara astı. Sarı neşe, mavi endişe, turuncu heyecan ve pembe minnet. Solan ıřıkta hafifçe parlıyorlardı. Pip pencere kenarında oturdu, kuyruęu sallanıyordu. Sophie Rose Büyükanne'ye sarıldı. "Altın boya kutusu için teşekkür ederim," diye fısıldadı. "řimdiye kadarki en güzel hediye." Rose Büyükanne yanaęını öptü ve "Rica ederim, küçük ressamım," dedi.

Ertesi gün Sophie boya kutusunu okula götürdü. Arkadaşlarına duygularını nasıl çizeceklerini gösterdi. Sarı gülümsemeler, mavi gözyaşları, turuncu kıkırdamalar ve pembe teşekkürler çizdiler. Sınıf renk ve kahkahayla doldu. Sophie'nin öğretmeni resimleri duvara astı. "Paylaşmak için ne harika bir yol!" dedi. Sophie kalbinde sıcak bir parıltı hissetti.

Sophie duyguların renkler gibi olduğunu öğrendi—her biri önemli ve güzel. Mutlu hissettiğinde sarı çizdi. Endişelendiğinde mavi çizdi. Heyecanlandığında turuncu çizdi. Ve minnettar hissettiğinde pembe çizdi. Sanat, kalbini dünyayla paylaşmasına yardımcı oldu. Ve bu her günü biraz daha parlak yaptı.

Artık Sophie altın boya kutusunu her açtığında gülümsüyor. Her duygunun kendi rengi olduğunu ve her rengin bir hikâye anlattığını biliyor. Pip yanına kıvrılıyor, yumuşakça mırıldanıyor. Rose Büyükanne gururlu, pırıldayan gözlerle izliyor. Ve Sophie resim yapmaya devam ediyor, kalbini her seferinde bir resimle paylaşarak.